अनुयन्ति सर्व्वे वाजबस्त्यो समुक्तो देवास्त्रीणि च ॥ अनु० २ ॥

तृतीयोऽनुवाकः ।

नवो नवो भवति जायमानो यमादित्या अंशुमाप्याययन्ति । ये विरूपे समनसा संव्ययन्ती । समानं तन्तुं परितातनाते । विभू प्रभू अनुभू विश्वतो हुवे । ते नो नक्षत्रे हवमागमेतं । वयं देवी ब्रह्मणा संविदानाः । सुरत्नासो देववीतिं दधानाः । अहोराचे हविषा वर्द्धयन्तः । अतिपाप्मानमतिमुक्त्या गमेम । प्रत्युव दृश्यायती ॥ १ ॥

व्युच्छन्ती दुहिता दिवः । अपो मही वृणुते चक्षुषा । तमोज्योतिष्कृणोति सूनरी । उदुस्रियाः सचते सूर्यः । सचा उद्यं नक्षत्रमर्चिमत् । तवेदुषो व्युषि सूर्यस्य च । संभक्तेन गमेन हि । तं नो नक्षत्रमर्चिमत् । भानुमत्तेज उच्चरत् । उपयज्ञमिहागमत् ॥ २ ॥

प्र नक्षत्राय देवाय । इन्द्रायेन्दुं हवामहे । स नः सवितात्सुवत्सनिं । पुष्टिदां वीरवत्तमं । उदुत्यं चित्रं । अदितिर्न उरुष्यतु महीमूषु मातरं । इदं विष्णुः प्रत-